

Tváří v tvář

Letošní Alianční týden modliteb nese název **Tváří v tvář**. Je to téma, které je v současné době aktuální – koronavirová krize nám zabránila se setkávat tváří v tvář. Žijeme ve sboru, rádi se vidíme, rádi se setkáváme, jsme rádi, pokud se můžeme potkat tváří v tvář. Teď to možné není a ani alianční týden modliteb, kdy se na počátku roku křesťané napříč církvemi schází, aby se modlili, není možné uskutečnit tak, jak jsme byli zvyklí.

Ve staršovstvu jsme se dohodli, že shromáždění, které se v aliančním týdnu modliteb každý večer konají, zredukujeme na jeden večer, nicméně to neznamená, že bychom pokládali modlitby za věc, kterou bychom měli redukovat. Naopak, přestože se nemůžeme scházet, o to intenzivněji bychom se měli modlit v soukromí. A tento večer nám může připomenout témata, která jsou důležitá a na které při svých modlitbách můžeme myslet. Na úvod se pomodlíme:

Modlitba: Hospodine, Pane náš, stojíme v prvních dnech dalšího roku, který jsi před námi otevřel. Děkujeme za ten uplynulý, který byl v mnoha směrech jiný, než jak jsme si mohli představit. A tak si netroufáme odhadnout co nás čeká a co nám přinesou budoucí dny. Chceme je však odevzdávat do tvé dlaně a připomínat si, že každý den, v každé chvíli můžeme spoléhat na Tvoje zaslíbení, vědět o Tvé blízkosti, vědět o Tvoji lásce a milosti. A tak Tě prosíme o to, abys nám dal otevřené srdce, abychom nepřeslechli Tvůj hlas, a abys nám požehnal i tuto chvíli. Amen.

Téma Tváří v tvář organizátoři zvolili nejenom kvůli současné situaci, ale také proto, že je to jeden z biblických motivů, který je spojený s tématy blízkosti, přítomnosti, bezprostřednosti, hledání a vztahu. A biblických míst, kde Boží tvář nebo setkání tváří v tvář s Bohem nebo jinými lidmi hrálo v Bibli nějakou důležitou roli a které mohou být podnětem pro náš život víry je celá řada.

Ale kromě těchto témat jsem musel myslet právě na církev, kde se setkáváme tváří v tvář. Proč se vlastně církev setkává? Proč je důležité společné shromáždění? Kdo určil, že se církev má setkávat, sdílet, radovat se spolu, vzájemně se podírat a povzbuzovat a společně také truchlit? Pokud nám setkávání ve shromáždění chybí, proč nám vlastně chybí?

Nějaký povrchní pozorovatel by řekl, že je to proto, že tak jako se setkávají staří známí, tak se setkává také církev. Spojuje nás společný zájem. Někdo jiný by mohl říct, že se prostě jedná o zvyk. V rodinách, které chodí do kostela to tak bylo, a tak to přechází i na děti a další generace. A někdo další by řekl, že máme ve sboru přátele, a tak se chceme s nimi potkávat.

Všechno toto, a možná i něco dalšího, jsou věci, které jistě hrají svoji roli. Ale myslím, že je důležité, abychom se na to podívali trochu podrobněji.

Vzpomínáte si, na situaci, která je popsána v Janově evangeliu, kdy se Pán Ježíš modlí před ukřižováním? Je to modlitba, které je věnována celá 17. kapitola. Modlí se za své učedníky a za ty, kteří skrze ně uvěří. A čtyřikrát tam najdete prosbu, aby byli jedno. Modlí se za křesťany, kteří teprve uvěří a za to, aby byli jedno. Naplnila se někdy ta prosba? Byli nebo jsou křesťané někdy jedno? Na první pohled se může zdát, že ne, že křesťané jsou takový velký pytel blech, kteří každý mají svůj názor, a každý si prosazuje ten svůj. Proto je také na světě tolik církví. Ale to je zjednodušený pohled.

Když přišly Letnice, byli učedníci naplněni Duchem svatým, Petr prožil zajímavý přerod a z člověka impulzivního, zbrklého a možná i nerozumného se naráz stává autorita církve. Káže lidem, kteří se v Jeruzalémě shromáždili ke svátku Šavuot z nejrůznějších končin, a na základě jeho kázání se k učedníkům připojuje 3000 lidí. Na základě Petrova kázání! Je řada situací, u kterých bychom chtěli být a vidět je na vlastní oči. Pro mě je to určitě také mimo jiné právě tato situace, kdy Petr káže a vzniká církev. To se nedá označit za nějakou legendu nebo událost, která musela proběhnout nějak jinak, protože církev tu dnes je. Musela tehdy vzniknout tak jak je popsáno ve Skutcích a musela to být úžasná chvíle.

Tehdy se naplnila ta modlitba Pána Ježíše, Duch svatý zasáhl srdce posluchačů, oni byli osloveni a připojili se k církvi. A to je ten důvod, proč se křesťané schází v církvi. Duch svatý nás svádí dohromady. Nikdy nebudeme mít stejný názor na nejrůznější věci. Ani první křesťané ho neměli. V poslední době jsem opakovaně zaslechl zmínku o různých duchovních důzřecích ve sboru. Ale tak to bylo v církvi odjakživa, stačí se podívat na stránky Nového zákona nebo si přečíst něco o historii církve. Ale to je v pořádku, tak to musí být, tak je to správně. Jsme jenom lidé, naše poznání je omezené, a tak vždycky budeme mít různé názory a pro mě bylo pokaždé obohacující, když jsem mohl slyšet jiné názory, postřehy, výklady, pokud samozřejmě vycházely z biblické zprávy a chtěly jí porozumět. Napětí nevzniká, protože máme různé názory na různé věci. Kolik manželství by muselo skončit krachem, pokud by manželé nebyli schopni přes svoji různost najít společnou řeč. Napětí vzniká tam, kde

nejsme ochotní respektovat odlišný názor nebo duchovní důraz a trváme suverénně až sveřepě pouze na tom svém.

Je to Duch svatý, který nám umožňuje překonávat naše rozdíly. Duch svatý nás svádí dohromady. Ducha svatého Pán Ježíš poslal, aby budoval křesťanskou církev. **On vás uvede do veškeré pravdy, (Jan 16,13)** říká Pán Ježíš. A tak jsem přesvědčený, že jedna z nejdůležitějších proseb, jedna z nejdůležitějších věcí, kterou církev potřebuje je prosba za přítomnost Ducha svatého. Duch svatý není jenom myšlenka, která prochází přes staletí a udržuje církev. Duch svatý není jenom nějaký jednotící prvek, který vede k tomu, že křesťané ve své mluvě používají stejná slova jako např. spasení, pokání, milost, odpuštění a hřích. Duch svatý je třetí osoba Boží trojice, který byl vylit na učedníky tehdy na počátku a který v církvi jedná až do dnešního dne. Oslovuje nás, působí že Boží slovo je pro nás stále živé a jeho prostřednictvím k nám mluví.

Tam kde je přítomný Duch svatý, tam svádí lidi dohromady přes jejich nejruznější rozdíly. Tam se rádi vidíme tváří v tvář. Tam jsem rádi spolu. Tam nás to táhne, protože víme, že tam je naše místo. Modleme se za Ducha svatého a jeho přítomnost v našem životě a v životě církve. Tolik na úvod, ale já bych tu poslední větu chtěl podtrhnout a zdůraznit: Modleme se za Ducha svatého a jeho přítomnost v našem životě a v životě církve.

V současné době se bohužel potkávat a vidět tváří v tvář nemůžeme, ale můžeme využít techniku, abychom spolu byli alespoň částečně jejím prostřednictvím. A tak budeme moci uvidět a uslyšet příspěvky i od jiných a teď je čas na první z nich. A myslím, že vás stejně jako mne potěší příspěvek, který natočili Martin a Kamila Čevelovi. Děkujeme za něj.

(Příspěvek Martin a Kamila Čevelovi)

Ve Starém i Novém zákoně najdeme řadu míst, kde se mluví o tváři nebo setkávání se s Bohem nebo s jinými lidmi. Jedno z takových míst najdeme v 1. Paralipomenon v 16. kapitole. Jedná se o okamžik, kdy je do Jeruzaléma vnesena truhla Hospodinovy smlouvy. **Boží schránu přinesli a umístili ji uprostřed stanu, který pro ni David postavil. I přinášeli před Bohem zápalné a pokojné oběti. Když David dokončil obětování zápalných a pokojných obětí, požehnal lidu v Hospodinově jménu. Pak podělil každého z Izraele, každého muže i ženu, bochníčkem chleba a datlovým a hrozinkovým koláčem. Potom určil lévijce, kteří by přisluhovali u Hospodinovy schrány a připomínali Hospodina, Boha Izraele, vzdávali mu chválu a oslavovali jej. ... Tehdy onoho dne nařídil David poprvé, aby Asaf a jeho bratři vzdávali Hospodinu chválu: Chválu vzdejte Hospodinu a vzývejte jeho jméno, uvádějte národům ve známost jeho skutky, zpívejte mu, pějte žalmy, přemýšlejte o všech jeho divech, honoste se jeho svatým jménem, ať se zaraduje srdce těch, kteří hledají Hospodina! Dotazujte se na vůli Hospodinovu a jeho moc, jeho tvář hledejte ustavičně. Připomínejte divy, jež vykonal, jeho zázraky a rozsudky jeho úst, 1. Par. 16,1-4, 7-12**

David tu přikazuje Lévičům, aby chválili Hospodina a ustavičně hledali jeho tvář. V 27. žalmu tuto výzvu najdeme znovu, David tam říká: „Moje srdce si opakuje Hospodinovu výzvu: Hledejte mou tvář.“

Hospodin chce být hledán. I když je nám v našem životě blízko, nevnucuje nám svoji přítomnost. Nechává nám svobodnou vůli, nechává nás, abychom se rozhodovali sami, nevnucuje nám svoji přítomnost a čeká, zda o ni budeme stát. Zda ho budeme hledat, zda ho budeme chtít slyšet.

My ale většinou příliš nestojíme o tom, aby k nám Bůh mluvil. Máme svoje představy o životě, máme svoje zájmy, žijeme svůj život a nestojíme o to, aby nám někdo zasahoval do našich zvyklostí. A když hledáme Boží tvář, je to většinou v době, kdy je nám zle, kdy si nevíme rady a potřebujeme pomoc.

Ale v takovém případě často nejsme schopni Boží tvář najít, protože nám jde spíš o vyřešení našeho problému než o Boha samotného.

Boží tvář máme hledat ustavičně, abychom porozuměli jeho hlasu a poznávali jeho úmysly s člověkem a s námi osobně. A tak nás Davidova výzva „hledejte Boží tvář“ vede k modlitbám:

- Aby k nám jako k jednotlivcům nebo církvi Bůh promlouval v době, kdy se nemůžeme jako církev scházet
- Za obnovu modlitebního života církve i nás samotných v dobách dobrých i zlých, abychom v modlitbách naslouchali Božímu slovu a poznávali jeho tvář
- Za Boží vedení dalších dnech nového roku, abychom jako církev i jednotlivci byli připraveni na výzvy a situace, které přijdou

A je čas na druhý příspěvek, který natočila Petra Kovářová. Uslyšíme teď píseň, která se jmenuje Tváří v tvář. Děkujeme za příspěvek, myslím, že vás potěší a povzbudí stejně jako mne.

(Píseň Petra Kovářová)

Rád bych zmínil ještě jednu situaci, kterou Izraelci zažili a která je popsána v 33. kapitole 2. knihy Mojžíšovy. V předešlé kapitole sestupuje Mojžíš s deskami zákona z hory Sinaj zpátky do tábora, kde si ale Izraelci během jeho nepřítomnosti odlili sochu býka, kterému se klanějí. Toto sejití z cesty za Hospodinem mělo za následek 3000 mrtvých z izraelského národa.

Ale to nebyla ta jediná tragédie, která se stala. Hospodin říká Mojžíšovi následující slova: **Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Vyjdi odtud, ty i lid, který jsi vyvedl ze země egyptské, do země, kterou jsem přísnežně slíbil Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi: Dám ji tvému potomstvu. Pošlu před tebou svého posla a vypudím Kenaance, Emorejce, Chetejce, Perizejce, Chivejce i Jebúsejce. Půjďte do země oplývající mlékem a medem. Já však nepůjdu uprostřed vás, abych vás cestou nevyhubil, neboť jste lid tvrdošijný.“** Když lid uslyšel tuto zlou zprávu, začali truchlit a nikdo na sebe nevzal žádnou ozdabu. Potom řekl Hospodin Mojžíšovi: **„Řekni Izraelcům: Jste tvrdošijný lid. Kdybych šel jediný okamžik uprostřed vás, musel bych vás vyhladit.** Ex. 33,1-4

Nepůjdu uprostřed vás. Lid se zpronevěřil Hospodinu a vzdálil se od něho. Hospodin říká, že nemůže být uprostřed nich, protože by je musel vyhladit a Mojžíš tak postavil stan setkávání raději mimo tábor. Ve stanu setkávání Hospodin mluví s Mojžíšem tváří v tvář jako se svým přítelem. A Mojžíš si uvědomuje, že teď jde o všechno, jde o budoucnost národa. Čím je možné nahradit Hospodinovu přítomnost? Co se stane s národem, když uprostřed něho nebude Hospodina? Jak ob stojí? A tak nakonec říká: **„Kdyby s námi neměla být tvá přítomnost, pak nás odtud nevyváděj!“** Ex. 33,15

Nic nemůže vyvážit, ztrátu Boží přítomnosti. Dokonce ani zaslíbená země ani jakékoliv jiné požehnání. A Hospodin nakonec slibuje, že půjde s nimi, ale jeho tvář nikdo nespátří. Boha je možné spatřit pouze zezadu. Boha je možné vidět pouze tehdy, když ho následujeme.

A tak i tento příběh nás vede k modlitbám:

- Abychom si jako jednotlivci i církev nestavěli před oči žádné bůžky, ale očekávali na Boha a byli mu věrní. Abychom trpělivě očekávali jeho jednání. Abychom byli otevření a citliví pro Boží jednání v našem životě
- Abychom byli těmi, kdo přináší naději a pokoj tam, kde je strach a úzkost.
- Aby Bůh byl uprostřed své církve a jeho slovo bylo živé a oslovovalo nás. Abychom v době, kdy jsme doma, byli poctivými čtenáři Bible a přemýšleli nad tím, jak k nám chce mluvit.

A ještě jeden příspěvek. Připravil si ho Míla Kovalda a nyní ho uslyšíme. Děkujeme za něho.

(Příspěvek Míla Kovalda)

A to už byl poslední příspěvek dnešního večera a já už nebudu přidávat nic dalšího. Na závěr přečtu slova, které napsal apoštol Pavel ve svém 2. dopisu do Korintu, ale která platí pro křesťany v každé době:

Poslání: Na odhalené tváři nás všech se zrcadlí slavná zář Páně, a tak jsme proměňováni k jeho obrazu ve stále větší slávě – to vše mocí Ducha Páně. A proto, když nám byla z Božího slitování svěřena tato služba, nepoddáváme se skleslosti. Nepotřebujeme skrývat nic nečestného, nepočínáme si lstivě ani nefalšujeme slovo Boží, nýbrž činíme pravdu zjevnou, a tak se před tváří Boží doporučujeme svědomí všech lidí. Je-li přesto naše evangelium zahaleno, je zahaleno těm, kteří spějí k záhubě. Bůh tohoto světa oslepil jejich nevěřící mysl, aby jim nevzešlo světlo evangelia slávy Kristovy, slávy toho, který je obrazem Božím. Vždyť nezvěstujeme sami sebe, nýbrž Krista Ježíše jako Pána, a sebe jen jako vaše služebníky pro Ježíše. Neboť Bůh, který řekl ‚ze tmy ať zazáří světlo‘, osvětlil naše srdce, aby nám dal poznat světlo své slávy ve tváři Kristově. 2 Kor. 3,18-4,7

Modlitba: Pane Ježíši Kriste, jako jednotlivci i jako církev máme být těmi, na jejichž tvář, v jejichž životě má být vidět, že ti patříme. Že jsme tvými následovníky a žijeme podle přikázání lásky k Bohu i k bližním. Prosíme, odpusť nám, kdykoli to tak není. Prosíme za to, aby naše slova i skutky odrážely Tvoje záměry a my jsme chodili po tvých cestách.

Evangelium znělo v nejrůznějších dobách. Křesťané byli mnohokrát pronásledováni, ale evangelium neztratilo nic ze své aktuálnosti, protože v něm nacházeli lidé všech generací odpovědi na svoje otázky a poznávali, že ty jsi cesta, pravda i život. Cesta, po které stojí za to jít. Že nabízíš pravdivý život. A že nabízíš život, který má smysl. Prosím Pane, aby v dnešní době, kdy prožíváme nejrůznější omezení, jako církev se nemůžeme scházet evangelium znělo, nacházelo si svoje posluchače a za to, aby lidé poznali, jak moderní a aktuální je zvěst o Tobě i dnes.

Amen